

Utorok piateho veľkonočného týždňa Jn 14,27-31a

Prijat' Kristov pokoj

Čo vo mne a prečo narúša Kristov Pokoj? V čom je predpoklad, že budem kňazom pokoja? Akú prioritu zohráva v mojom konkrétnom živote pokoj Kristov?

Ježiš povedal: „**Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva**“ (Jn 14,27).

Celé evanjelium od zvestovania pokoja anjelmi pastierom znejú prvé slová Ježiša po zmŕtvychvstaní: „Pokoj vám.“ Pokoj Kristov je výsledkom víťazstva nad hriechom, smrťou, peklom, satanom. Sme vyzvaní bojovať za pokoj a zvíťaziť nad každým nepokojom.

Kristov pokoj sa opiera o silu, moc, blahobyt, sebaistotu v hodnotách, ktorých nie je nič zlého. V snahe o ne ľahko možno prehnat' a povoľovať náruživosťam, ako sú pýcha, lakomstvo, svojvôľa, zmyselnosť, ktoré ničia pravý pokoj.

Kristov pokoj žiada odstrániť našu nečinnosť, trpnosť, egoizmus a naopak si vyžaduje stálu bdelosť, boj a premáhanie. To je zárukou pokoja svedomia.

Návrh na osvojenie si: Konkrétne dokážem svoj vzťah ku Kristovmu pokoju.

Streda piateho veľkonočného týždňa Jn 15,1-8

Prinášať ovocie

Čím a ako obohacujem seba a okolie? O čo by som sa mal vo svojom živote viac snažiť? Viem, čo odo mňa už dnes moje poslanie a postavenie vyžaduje?

Ježiš povedal: „**Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi**“ (Jn 15,8).

V perikope šesť krát sme vyzvaný prinášať ovocie, veľa a často. Plnenie vôle Božej, byť otvorený Božiemu plánu, spolupracovať s Duchom Svätým.

Takýto život sa nesmie báť námahy, obete, bolesti všedného dňa. Každý náš úspech je ovocím, ktoré Boh odkladá do pokladnice našich zásluh. Všetko len skrze Krista a s Kristom a v Kristovi.

Konať len v milosti posväcujúcej, keď máme konať s úžitkom. Pravidelná sviatosť zmierenia a Eucharistia majú svoje opodstatnenie. Túžme byť v ňom aby On mohol konať v nás.

Návrh na osvojenie si: Neuspokojit' sa s niečím povrchným, podradným, keď môžem viac...

Štvrtok piateho veľkonočného týždňa Jn 15,9-11

Primeraná radosť

Som človekom radosti? O akej radosti môjho vnútra hovoria moje myšlienky, slová a skutky? Ako sa prejavuje moja radosť na ceste za Kristom?

Ježiš povedal: „**Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske**“ (Jn 15,10).

Svet vymýšľa a ponúka človeku mnohé radosti. Ježiš ponúka prameň radosti. Láska je vždy prameňom obšťastňovania.

To, že neprežívame primeranú radosť, hľadáme nedostatok najprv u seba. Neodmietame ponúknuté milosti? Neoddávame sa viac ako máme seba, svojmu smútku, náladám? Ježiš ponúka súlad v srdci a zjednotením s ním. Zachovať všetko, čo od nás Boh žiada.

Máme nárok len na jeden oprávnený smútok, ktorý sa nás má zmocňovať, keď padáme. Jedine hriechy sú našim smútkom. Je na ne liek, ktorý treba hneď použiť.

Návrh na osvojenie si: Uvedomím si, že smutný svätý je len smutný svätý.

Piatok piateho veľkonočného týždňa Jn 15,12-17

Dozrievať v láske

Aké mám ťažkosti s dozrievaním v láske? Ktoré priority v láske budúceho kňaza si uvedomujem? Ako na mňa pôsobia kňazská a manželská láska?

Ježiš povedal: „**Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli...**“ (Jn 15,16).

Výzva „ísť“ znamená, že kňazstvo sa rodí a dozrieva v pohybe, v dynamickom postoji na ceste, na pochode.

Postup v duchovnom a morálnom zdokonaľovaní sa, si od nás vyžaduje trpezlivý vytrvalý pohyb k Bohu. Vpred ísť, znamená ísť aj do výšky, hĺbky i šírky, čiže zošľachtovať sa, zdokonaľovať sa, dozrievať v láske. Vnútorňý rast sa nezaobíde bez vonkajšej práce. Láska k Bohu a blížnemu nesmie byť opomínaná.

O postupe v dokonalosti rozhoduje postup v láske. Kristus sa dal z lásky za nás a čo ja? Budúci kňaz si správne počína, že už dnes nasledujúc lásku Krista sa dáva celý, celkom, svojím štúdiom, prácou na sebe, vytrvalým plnením čo formácia od neho vyžaduje. Takáto láska sa musí úporne vypracovať.

Návrh na osvojenie si: Pod krížom si vyprosiť vernosť napredovať v láske k povolaniu.

Sobota piateho veľkonočného týždňa Jn 15,18-21

Vedomie som vyvolený

Nakoľko si uvedomujem dar povolania? Ako často a v akej intenzite ďakujem a spolupracujem na svojom povolaní? Poučil som sa, že s povolaním nesmiem a nemôžem riskovať?

Ježiš povedal: „*Sluha nie je väčší ako jeho pán*“ (Jn 15,20).

Budúcemu kňazovi Ježiš nesľubuje ľahký život. Aj keď vidí niečo iné dnes u kňazov. Ježiš viac bol nenávidený, potupovaný, zaznávaný, ako mu volali na slávu.

Vedomie vyvolenosti naplňa zodpovednosťou, obetavosťou, zdržanlivosťou, láskou... Svet tieto hodnoty často nechápe. Kto koná podľa zásad evanjelia, stáva sa často nepohodlným a výčitkou svedomia svojmu okoliu. Kto zachováva seminárny poriadok buduje v sebe vernosť k budúcemu stavu. Dobrý bohoslovec je ako zrkadlo, v ktorom zlý sa nerád vidí a radšej ho chce rozbiť, aby mu nebol výčitkou svedomia.

Našou posilou a útechou nech je vedomie, že sme na strane Krista. Ježiš vždy plní vôľu Otca. Vernosť v povolaní je zárukou blaženej večnosti.

Návrh na osvojenie si: Verné plnenie povinnosti svojho povolania.